

ХРИСТО БОТЕВЪ

Роденъ въ Калоферъ презъ 1842 г. Загиналъ презъ 1876 г.

Христо Ботевъ е най-голѣмиятъ български поетъ — революционеръ. Той е и най-обичаниятъ отъ всички български бунтовници. Защото цѣлия си краткъ животъ, той посвѣти само за свободата на поробенитѣ си братя.

Синъ на учителя Ботьо Петковъ, Христо Ботевъ се училъ при баща си въ Калоферъ, а после училъ и въ Русия. Тамъ той се запозналъ съ много учени и писатели и тѣ още повече разпалили въ него жаждата за борба съ потисниците народни.

Върналъ се Ботевъ въ Калоферъ и станалъ за кратко време учителъ, като започналъ да събира тайно младежитѣ и да ги готви за бунтъ срещу турцитѣ. Баща му се уплашилъ да не го подушатъ турцитѣ и го изпратилъ презъ Влашко за въ Русия, за да довърши учението си. Но Ботевъ като миналъ презъ Влашко, запозналъ се съ българските революционери тамъ и се сближилъ съ Любенъ Каравеловъ, Хаджи Димитъръ и други, а най-много се сближилъ съ Василъ Левски. Сближилъ се съ тѣхъ и останалъ тамъ да пише и издава вестници, да пише бунтовнически пѣсни противъ робството на народа си и да се готви да замине въ България и умре за свободата на братята си.

И, когато презъ 1876 година пламнало априлското възстание, Христо Ботевъ събралъ 200 души юнаци и ги повелъ за въ България. Презъ Дунава минали съ австрийския параходъ „Радецки“. Всички се качили като градинари на парахода. А оржжията и облѣклото си качвали въ заковани сандѣци, като мотики и лопати. И когато стигнали близо до с. Козлодуй, Ботевъ далъ знакъ, засвирила военна трѣба и изведнажъ всички българи започнали да чупятъ сандѣцитѣ да вадятъ оржжие и четнишки дрехи, да се обличатъ и въоръжаватъ. На парахода имало и други пѣтници. Тѣ се изплашили много, но българитѣ ги успокоили, че отиватъ да мратъ за свободата на България. Ботевъ помолилъ капитана на парахода да ги изведе на българския брѣгъ. Капитанътъ отказалъ, но после билъ принуденъ да спре парахода и българскитѣ юнаци слѣзли на българския брѣгъ.